

12.

BLÁZNI PRO KRISTA

Fultonovo bláznovství

1. PŘÍPRAVA

A. VÝCHOZÍ TEXTY

- **Matouš 5,3-12:** „Blaze chudým v duchu, neboť jejich je království nebeské. Blaze těm, kdo pláčou, neboť oni budou potěšeni. Blaze tichým, neboť oni dostanou zemi za dědictví. Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni. Blaze milosrdným, neboť oni dojdou milosrdenství. Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uzří Boha. Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími. Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské. Blaze vám, když vás budou tupit a pronásledovat a lživě mluvit proti vám všechno zlé kvůli mně. Radujte se a jásejte, protože máte hojnou odměnu v nebesích; stejně pronásledovali i proroky, kteří byli před vámi.“
- **Galatským 2,20:** „Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. A život, který zde nyní žiji, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne.“
- **Efezským 2,10:** „Jsme přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvořeni k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil.“
- **Lukáš 7,33-35:** „Přišel Jan Křtitel, nejedl chléb a nepil víno – a říkáte: ‚Je posedlý.‘ Přišel Syn člověka, jí a pije – a říkáte: ‚Hle, milovník hodů a pitek, přítel celníků a hříšníků!‘ Ale moudrost je ospravedlněna u všech svých dětí.“
- **Tesalonickým 4,1-3:** „Konečně vás, bratří, prosíme a napomínáme v Pánu Ježíši, abyste vždy více prospívali v tom, co jste od nás přijali a co už také činíte: žijte tak, abyste se líbili Bohu. Vždyť víte, které příkazy jsme vám dali

od Pána Ježíše. Neboť toto je vůle Boží, vaše posvěcení, abyste se zdržovali necudnosti.“

(Další texty viz materiály pro žáky.)

Conflict and Courage [Boj a odvaha], s. 92: „Cenné ponaučení, které zde získáváme, je nadčasové. Křesťanský život často provázejí nebezpečí, takže se zdá být těžké splnit povinnost. Ve své fantazii vidíme před sebou obrazy hrozící zkázy a za sebou otroctví nebo smrt. Boží hlas však hovoří jasně: ‚Jdi kupředu.‘ Měli bychom tento příkaz uposlechnout, i když naše oči nedokážou prohlédnout tmu a cítíme, jak nám nohy omývají studené vlny. Překážky, které nám brání v postupu, nikdy nezmizí, budeme-li váhat a pochybovat. Ti, kdo se zdráhají uposlechnout, dokud se nerozplynou všechny stíny nejistoty a nezmizí riziko neúspěchu nebo porážky, vůbec nikdy neposlechnou. Nevěra nám našeptává: ‚Vyčkejme, až budou odstraněny překážky a dobře uvidíme na cestu‘; víra nás však statečně vybízí k postupu, ve všem nachází naději, všemu věří.“

In Heavenly Places [Na nebeských místech], s. 168: „Křesťan, tak jak ho popisuje Písmo, je člověk, který se svými cíli a svým jednáním oddělil od světa a sjednotil s Kristem – je naplněn pokojem, který může darovat pouze Kristus, a poznal, že v Boží radosti spočívá jeho síla a že jeho radost je úplná. Křesťané nedovolí, aby šel svět do záhuby bez varování, aniž by se snažili nalézt ztracené. ...Ti, kdo opravdově milují Krista, ...čekají na každou příležitost, kdy budou moci využít prostředky, které mají k dispozici, ke konání dobra a k následování Krista v jeho skutcích. Nebudou podléhat pokušení a spolčovat se se světem. Nebudou jednat podle tajných nařízení ani se zavazovat k důvěrným přátelstvím s nevěřícími. Avšak ti, kdo nejsou zcela na Kristově straně, jsou do značné míry ovládáni zásadami a zvyky tohoto světa.“

B. DŮLEŽITÉ POZNÁMKY K „BLÁZNŮM PRO KRISTA“

Svědectví je jednoduše sdílení naší víry s druhými. Jedná se o osobní působení. Jako takové znamená pro mnoho lidí řadu věcí. Svědecká činnost, která je pro jednoho člověka snadná, může být pro druhého obtížná. Všichni musíme nyní překročit hranice své pohodlnosti a pak růst, dospívající však potřebují mimořádnou

podporu a povzbuzení, aby se pro ně riskování při vydávání svědectví stalo nášlapným kamenem, nikoli odstrašujícím prostředkem.

Vybočit z řady a stát se „bláznem pro Krista“ není bezpečná pozice. Vystavuješ se posměchu a kritice druhých. Je třeba, aby dospívající věděli, že vedoucí mládeže stojí v jejich svědeckých aktivitách za nimi. Potřebují být v prostředí, které podporuje riskování při vydávání svědectví. Jejich nápady by se měly brát vážně, a je-li to možné, měly by se uskutečnit. Jsou budoucností církve a mělo by jim být dovoleno vyzkoušet si roli vedoucího při využívání svědeckých příležitostí, aby získali zkušenosti.

Pouhá skutečnost, že dospívající následují Krista, může v dnešní společnosti budit dojem, že nejdou s davem, přestože se nezapojují do radikálního vydávání svědectví. Mladí potřebují vědět, že jsou součástí větší mozaiky, do níž nezapadá tento svět, ale která existuje proto, aby byl svět přiveden ke Kristu. V této mozaice, nejsou blázni, ale králové.

C. CÍLE

Chtěli bychom, aby žáci na základě tohoto úkolu:

1. **Zjistili, jaký je jejich individuální svědecký styl.**
2. **Byli schopni naplánovat si způsoby, jak překročit hranice své pohodlnosti a vyzkoušet nové věci.**
3. **Byli připraveni na kritiku ohledně jejich života pro Krista a naučili se, jak na ni reagovat.**

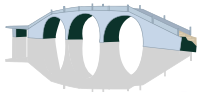
D. POMŮCKY

Úvod: (Aktivita A) hrací kostky, seznam jednoduchých úkolů (zazpívej píseň, udělej kotrmelec, udělej několik výskoků se vzpažením, odříkej text nebo báseň atd.; potřebuješ celkem 12 činností); (Aktivita B) barevné bonbóny (například želatinové medvídky) – tolik, aby jich každá dvojice mohla dostat několik.

Souvislosti: Bible, žakovské úkoly.

Aplikace: Tabule nebo flipchart.

2. PROPOJENÍ

A. OPAKOVÁNÍ

Deset minut, během nichž žáci přicházejí, využij následovně:

1. Zeptej se žáků, který verš si vybrali a naučili se z oddílu na středu. Dej jim možnost odříkat tyto verše zpaměti.
2. Dej žákům příležitost podělit se s ostatními o své vlastní „výroky“, které si zapsali do oddílu na pondělí. Určitě vyslechni jejich názory na výroky, které neodrážejí správný křesťanský život. Takové výroky se však nevyskytují v každém úkolu.
3. Zjisti, jak žáci a ostatní reagovali na situaci, která jim byla předložena v oddílu na neděli. Je-li to možné, stáhněte odpovědi z fóra na internetové adrese <http://deti.casd.cz>. Diskutujte o rozmanitých reakcích a diskuzi zakončete myšlenkami uvedenými v části Důležité poznámky k... na minulý týden v metodické příručce pro učitele.

Pokud pracuješ s velkou skupinou, zajisti, aby se v této části rozdělila na menší skupinky s dospělým vedoucím.

B. DALŠÍ SOUČÁSTI SOBOTNÍ ŠKOLY

- Zpěv písní
- Důraz na misi
- Oznámení

3. ÚVOD

POZNÁMKA PRO UČITELE: *Sestav si vlastní program s alternativami z níže uvedených kategorií – Úvod, Souvislosti, Aplikace a Závěr. Měj však na paměti, že žáci musí dostat příležitost k interakci (k aktivní účasti a vzájemné výměně názorů) a ke studiu Písma. Někde bys měl odvrátit jejich pozornost od úkolů na tento týden, jinde je na ně zase upozornit.*

A. ÚVODNÍ AKTIVITA

Připravte se – Řekni: Nikdy nevíte, kdy vás někdo požádá, abyste tak trochu překročili hranice své pohodlnosti. Trénink v bezpečných podmínkách vám umožní být ve větší pohodě, až se setkáte s novými výzvami.

Pozor – Řekni žákům, že každý z nich dostane příležitost hodit kostkami. Pak musí splnit úkol označený v seznamu činností číslem, které jim padlo. Jestliže některý z úkolů nemohou žáci splnit (příklad: dívka v sukni nemůže dělat kotrmelce), mohou házet znovu.

Start – Řekni: Kladli jste si někdy otázku, jaké by to bylo, kdybyste měli příležitost vydat někomu jen tak narychlo nějakým způsobem svědectví? Přemýšleli jste o tom, zda byste to dokázali? Překračování hranic naší pohodlnosti není vždy příjemné, ale je to úžasná příležitost k růstu. My se o takové překročení hranic tak trochu pokusíme. Až hodíte kostkami, musíte splnit úkol označený číslem, které vám padlo. Připravte se, pozor, vykročte!

Odezva – Zeptej se: Jaký jste měli pocit, když jste dělali něco, co vám před vašimi přáteli připadalo hloupé? Co bylo horší – představit si, jaké to bude, nebo to skutečně udělat? Kdybyste to měli udělat ještě jednou, myslíte si, že by to bylo snadnější? V jakém směru vám překračování hranic pomáhá růst? Jak můžeme toto cvičení aplikovat na náš duchovní život?

B. ÚVODNÍ AKTIVITA

Připravte se – Řekni: „Vydávání svědectví“ je pro mnoho lidí děsivě znějící slovní spojení. Je to však opravdu jenom sdílení tvé víry s druhým člověkem. Je to dokonce ještě jednodušší – je to povídání si s někým a snaha pomoci mu tím, že mu řekneš, jak Ježíš pomáhá tobě.

Pozor – Rozděl žáky do dvojic a každé dvojici přiděl několik barevných bonbónů. Pouč žáky, aby bonbóny vysypali na hromádku mezi sebe. Aby si mohli jeden bonbón vzít, musí druhé osobě něco vyprávět (svědčit) – viz níže. Chceš-li jim úkol

trochu ztížit, přiděl jednotlivým barvám bonbónů bodovou hodnotu a dovol osobě, která si vyslechne svědectví, aby to, co její partner vypráví, „ohodnotila“ určitým počtem bodů a rozhodla se, jakým barevným bonbónem ho odmění. Cílem je nasbírat pokud možno co nejvíce bodů.

Start – Řekni: Jednoduchá definice vydávání svědectví je tato: je to vyprávění někomu o Ježíši. Nemusí nás děsit ani se do něj nemusíme nutit. Je to jako vyprávět někomu o jednom ze svých přátel. V tomto případě však to, co řekneš, může někomu zachránit život, a to věčný. Můžeš se stát nebeským záchranářem jenom tím, že někoho seznámíš s Ježíšem. Každý může vyprávět nějaký příběh o tom, jak mu Ježíš v něčem pomohl. Střídejte se a vzájemně si vyprávějte o něčem, co pro vás Ježíš udělal. (Pokud chceš, můžeš zde uvést dodatečné pokyny týkající se bodového hodnocení.)

Odezva – Zeptej se: Co si myslíš o věcech, které ti vyprávěl tvůj partner? Připadaly ti zajímavé? Chtěl ses od něj dozvědět víc? Které jeho výroky byly nejzajímavější? Co ses dozvěděl o tom, co říkat, a co ne? Zeptej se: Kdybys měl jen jedinou příležitost vyprávět někomu o Ježíši, co bys řekl? Proč je tvůj příběh pro druhé důležitý?

C. ÚVODNÍ ILUSTRACE

Svými vlastními slovy vyprávěj následující příběh:

Dana nosí do školy Bibli. Někdy si v ní čte ve studovně. Když má příležitost, hovoří se svými nevěřícími přáteli o Ježíši. Často si ji dobírají, ale zdá se, že je jí to jedno. Nikdy se nemstí, jen se usměje a jde si svou vlastní cestou. Její věřící přátelé se domnívají, že by se měla chovat méně nápadně, neměla by tolik vyčnívat z řady; její chování je vyvádí z míry. Také mají obavy, že ji lidé nikdy nebudou mít rádi, všichni si budou myslet, že je druhým pro smích.

Odezva – Zeptej se: Co bys řekl Daně? Jak by ses cítil, kdyby byla tvou kamarádkou? Dělá Dana něco pobuřujícího? Proč myslíš, že si ji druzí dobírají? Jak by měla reagovat na názory druhých lidí na její počínání? Co bychom si

jako křesťané měli myslet o názorech na druhé? Jak bychom měli reagovat, když nás druzí považují za radikální nebo směšné?

4. SOUVISLOSTI

A. SOUVISLOST S BOŽÍM KRÁLOVSTVÍM

Svámi vlastními slovy vyjádři následující myšlenky:

Můžete si být jisti, že zvláštní poslové v Božím království nejsou žádní peciválové. Jsou to ti, kteří tamhle venku dělají věci – ano, někdy i bláznivé – které po nich chce Bůh, aby se rozšířilo jeho Slovo. Jsou to ti, kteří jsou ochotni udělat pro záchranu lidí vše, co je třeba. Právě to z nich dělá zvláštní posly. Jejich úkol lze označit jako „Mission Possible“.

*Pavel nám v Galatským 2,20 říká: „Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. A život, který zde nyní žiji, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne.“ Nežijeme tady dole na této pomalu se otáčející zemi sami pro sebe. Žijeme pro Boha, který nás sem postavil a někdy v brzké budoucnosti přijde, aby nás vzal domů, kam patříme. Země je jako Titanik. Narazili jsme do ledovce (satan) a potápíme se. Je tu však spousta záchranných člunů. Na Titaniku přišlo mnoho lidí o život ne proto, že by tam **nebyly** záchranné čluny, ale proto, že do nich **nenastoupili**. Naším úkolem, naším zvláštním posláním je pomáhat lidem nastoupit do záchranných člunů. Jak daleko jste ochotni zajít, abyste tento úkol splnili?*

Zeptej se: Na Titaniku někteří lidé přece jen do záchranných člunů nastoupili. Jak si myslíte, že se cítili, když se dívali na to, jak se jejich spolucestující, z nichž mnozí byli manželové a synové, topí? (Litovali, že nepomohli více lidem dostat se do člunů; byli smutní, že se tito lidé nedostali do člunů.) Jak se podle vašeho názoru budeme cítit, jestliže lidé, které známe a milujeme, budou ztraceni, protože jsme jim neřekli o Ježíši? (Budeme si přát, abychom jim byli něco řekli, když jsme k tomu měli příležitost. Budeme přemýšlet o tom, že cítit se trapně na pár minut není nic ve srovnání s věčným zatracením.) Co myslíte, že by

oni topící se lidé řekli těm, kteří byli ve člunech? (Proč jste mi nepomohli? To vám na mně opravdu nezáleželo?)

B. SOUVISLOST S ILUSTRACÍ V ÚKOLU

Nejdříve někoho požádej, aby přečetl nebo převyprávěl příběh z oddílu na sobotu.

Svémi vlastními slovy vyjádři následující myšlenky:

Existují lidé, kteří si budou myslet, že jsme blázni, když si stojíme za tím, v co věříme, a řídíme se svým svědomím. Spolužáci ve škole se možná domnívají, že jste divní nebo praštění. Možná si z vás dělají legraci, podobně jako si lidé dělali legraci z Noeho nebo z Roberta Fultona. Ale díky Noemu bylo zachráněno lidstvo. Všichni můžeme vystopovat své předky až k tomuto jedinému statečnému muži, který byl ochoten stát se terčem posměchu a kterému nevadilo, že si všichni myslí, že je blázen, protože následuje Ježíše.

Každý, kdo někdy cestoval jinak než na větrný pohon, pěšky či na koňském hřbetu, může poděkovat Robertu Fultonovi, který byl ochoten udělat ze sebe blázna, aby vyzkoušel nové metody přepravy. Fulton nevěděl předem, jestli jeho vynález bude fungovat, ale byl ochoten riskovat a vyzkoušet to.

Zeptej se: Proč myslíš, že byl Fulton ochoten snášet posměch a pohrdání ze strany veřejnosti, své vlastní rodiny i svých přátel jen proto, aby vyzkoušel vynález, o němž se všichni domnívali, že nebude fungovat? (Věřil v sebe. Věřil své myšlence. Bylo mu jedno, co si myslí druzí lidé.) V co bychom měli věřit a na čem by nám mělo záležet, když čelíme potenciálně trapnému okamžiku, kdy již naše rozhodnutí následovat v dané situaci Krista bude samo o sobě svědectvím? (V Boha. V sebe. Mělo by nám záležet jen na věčných důsledcích, nikoli na tom, co si o nás tady a teď myslí lidé.)

C. SOUVISLOST S ŽIVOTEM

Popiš následující situaci:

Skupina vaší mládeže se rozhodla uspořádat v nákupním středisku ve vašem městě evangelizační akci. Hodlají rozdávat lidem letáky a každý, kdo se na to cítí, je vyzván, aby vystoupil k mikrofonu a vydal svědectví. Jde o to, že víš, že v nákupním středisku se potlouká hodně tvých nevěřících přátel, kteří tě tam uvidí. To by mělo být jen dobře, nebo snad ne? Tobě je však trapně, jen když na to pomyslíš. Co uděláš?

Dej každému žákovi jeden ze čtyř níže uvedených veršů. Řekni jim, aby utvořili skupiny podle toho, jaký verš dostali, přičemž ve skupině by měli být žáci se stejným veršem. Požádej každou skupinu, aby krátce diskutovala o tom, co jejich verš říká v souvislosti s dnešním tématem „Blázni pro Krista“. Pak by se měly jednotlivé skupiny podělit o své myšlenky s ostatními. Následující poznámky, uvedené za jednotlivými verši, ti pomohou vést toto sdílení.

Židům 11,7. Během sdílení myšlenek této skupiny s ostatními **řekni: Když Bůh požádal Noeho, aby uprostřed pole postavil loď, lidé si mysleli, že je cvok. Noe se nemohl utěšit ani myšlenkou, že jeho ponížení vedlo k záchraně alespoň jediného člověka, který nepatřil do jeho vlastní rodiny. Nikdo jiný do lodi nenastoupil. Co nám to říká o vydávání svědectví?** (Jsme zodpovědní jen za vydávání svědectví; za záchranu odpovídá Bůh. Neměli bychom dovolit, aby nás zastavily naše rozpaky.)

Marek 16,15. Během sdílení myšlenek této skupiny s ostatními **řekni: Učedníci se určitě setkali s mnoha lidmi, kteří se jim smáli, a s některými, kteří je dokonce chtěli zabít. Oni však nedopustili, aby je to zastavilo. Jak bychom měli reagovat my?** (Nezáleží na tom, co si lidé myslí nebo jak na nás reagují. Musíme být otevření jen k tomu, k čemu nás povolává Bůh.)

Matouš 13,53-58. Během sdílení myšlenek této skupiny s ostatními **řekni: Lidé, kteří Ježíše znali, měli větší sklon se mu posmívat a nebrat ho vážně. Proč myslíš, že tomu tak bylo?** (Nechtěli uvěřit tomu, že někdo, s nímž vyrostli, toho ví více než

oni.) **Jak bychom podle vašeho názoru měli jednat s lidmi, o nichž víme, že nás neberou vážně, anebo dokonce zesměšňují naše pokusy o vydávání svědectví?** (Měli bychom s nimi jednat laskavě a uctivě. Měli bychom se snažit nedívat se na ně spatra, protože máme pocit, že „toho víme více než oni“. Měli bychom se o ně upřímně zajímat, abychom se dozvěděli, jak nejlépe uspokojit jejich potřeby. A měli bychom s nimi mít trpělivost.)

1. Královská 17,1. Během sdílení myšlenek této skupiny s ostatními **řekni: Eliáš hodně riskoval, když řekl králi Achabovi, že nebude déšť ani rosa, leč na jeho slovo. Kdyby bylo zapršelo nebo padla rosa, byl by vypadal jako blázen. Jak důležité je pro nás, abychom si byli jisti, že tím, koho následujeme, je Bůh? (Je to ta nejdůležitější věc.) Jestliže nás Bůh stejně jako Eliáše požádá, abychom riskovali, jak bychom měli reagovat? (Jestliže jsme si jisti, že nás Bůh žádá, abychom riskovali, dá nám také sílu a odvahu to udělat.)**

5. APLIKACE

A. APLIKAČNÍ AKTIVITA

Požádej žáky, aby na základě spontánní diskuze vypracovali seznam potenciálních příležitostí k vydávání svědectví. Nezapomeň, že se nejedná jen o takové věci, jako je rozdávání tištěných materiálů atd. Příležitosti k vydávání svědectví máme i tehdy, když se rozhodneme udělat to, oč nás žádá Bůh, i když půjdeme proti proudu a všichni kolem nás budou dělat něco jiného. Například si v jídelně nepřisedneš k těm, s nimiž obvykle obědváš, ale k opuštěnému novému žákovi.

Příspěvky žáků zapisuj na tabuli. Povzbud' je, aby v myšlenkách překročili hranice své pohodlnosti a hranice toho, co obvykle považují za svědecké působení. Až budete mít dostatečně dlouhý seznam, hlasujte o uvedených aktivitách, abyste zjistili, které z nich by se většina žáků zúčastnila. Je-li to možné, naplánujte si, že se této aktivite zúčastníte jako skupina.

Upozorni žáky, že páteční oddíl jejich úkolu na tento týden bude pro ně další výzvou, aby se ve svém osobním životě pokusili o vydávání svědectví „za hranicemi své pohodlnosti“.

Odezva – Zeptej se: Která z těchto aktivit tě zaujala nejvíce? (Odpovědi budou různé.) **Která tě zaujala nejméně?** (Odpovědi budou různé.) **Když se zamyslíš nad těmi, které tě zaujaly nejméně, napadne tě, jak bys je mohl vyzkoušet „po troškách“?** (Zpočátku se jich můžeš účastnit „v zákulisí“, můžeš pomáhat s plánováním a zaujmout postoj nezasahování.) **Jak budeš schopen poznat, že aktivity, které právě zkoušíš, se pro tebe prostě nehodí?** (Bůh mi odpoví, když se budu modlit; pořád se při této aktivitě budu cítit nepříjemně a podle toho poznám, že to není pro mě to pravé.)

B. APLIKAČNÍ OTÁZKY

1. Jak ti druhy aktivit, které máš rád, mohou napovědět, o jaký druh vydávání svědectví budeš mít asi největší zájem?
2. Jak poznáš, zda překračuješ hranice své pohodlnosti, nebo se nutíš do něčeho, při čem se jen cítíš nesvůj? Kudy vede dělicí čára mezi těmito dvěma možnostmi?
3. Jakými způsoby lze jen opatrně překračovat hranice své pohodlnosti?
4. Diskutujte o některých možnostech, jak jednat s lidmi, kteří kritizují váš způsob vydávání svědectví a domnívají se, že pokud jde o sdílení vaší víry, jste radikální nebo přehnaně horliví.
5. Kdybys mohl udělat jednu nevázanou a bláznivou věc, aby ses mohl s někým podělit o svou víru, co by to bylo?
6. Vymysli si možné odpovědi pro své přátele, kteří se domnívají, že pokud jde o vydávání svědectví, jsi „mimo“ nebo se bojíš, že ze sebe děláš blázna.
7. Jak ti může Ježíš poradit, když si nejsi jistý, jak by si přál, abys přistupoval k určité aktivitě? Jak můžeme Ježíše nejlépe „slyšet“?
8. Měli bychom před vydáváním svědectví vždy hovořit s Ježíšem? Proč ano, proč ne?

6. ZÁVĚR

SHRNUTÍ

Uzavři následujícími myšlenkami, které vyjádří svými vlastními slovy:

Neexistuje jediný správný způsob, jak následovat Ježíše a svědčit o něm. Každý člověk je jiný a má jiné dary. To, co pro jednoho znamená pouštět se na moře bez vesel, je pro druhého naprosto přirozené. Pouze ty sám s pomocí Boha, tvých rodičů, učitelů a kazatele můžeš rozhodnout o tom, jaké svědecké aktivity jsou pro tebe s ohledem na tvou osobnost vhodné.

A konečně, důležité je, že žijeme pro Boha a milujeme ho veškerou svou silou. Pokud tomu tak je, druzí nás mohou považovat za blázny pro Krista. Mohou si z nás dokonce i dělat legraci. Jestliže si ji opravdu dělají, pak jsme v dobré společnosti. Lidé osočovali učedníky naplněné Duchem svatým, že jsou opilí. O Ježíšovi říkali, že je milovník hodů a pitek. Možná nás nebudou chápat, ale to není náš problém. Jedinou důležitou věcí je vyjít ven a podělit se s nimi. O to ostatní se postará Bůh.